

III. I n d e r r i g s m i n i s t e r i e t .

a) Antegning 2. I denne Antegning har Statsrevisionen blandt Andet gjort opmærksom paa, at der i Regnskabet over Anvendelsen af den Ministeriet tilstaaede Medhjælpssum findes opført en Lønning til Bogholderen med 100 Rd., der er udbetalt en Fuldmægtig, altsaa en Embedsmand, der ogsaa staaer opført som Saadan under Medhjælpssummen, af hvilken hans Lønning, 900 Rd., er udbetalt. Den har dernæst udtalt den Formening, at da Lønningen til Bogholderen maa betragtes som et Honorar, er dens Udbetaling i Strid med Bestemmelsen i Lov af 31te Marts 1860 om Lønninger for de i Kongerigets Ministerier ansatte Embedsmænd, § 4. I sin Besvarelse gjør Ministeriet opmærksom paa, at den paagjældende Embedsmand hører til de saakaldte reserverede Embedsmænd, hvem man havde overdraget Bogholderforretningerne, fordi han dertil fandtes vel skikket, og tillagt ham de Hundrede Rigsdaler derfor af de 600 Rd., der vare bevilgede til Bogholderen, medens de øvrige 500 Rd. anvendtes til Lønning af en Assistent. Det har derhos henviist til den særegne Stilling, de reserverede Embedsmænd have indtaget, og formeent, at den brugte Fremgangsmaade derved var retfærdiggjort. Statsrevisionen har imidlertid ikke fundet Besvarelsen fyldestgjørende, men henviist til, at der i Finantsloven udtrykkeligt er opført en Lønning af 600 Rd. til en Bogholder, og derefter gjort den Indstilling, at Udbetalingen af de 100 Rd. „faaer at passere“.

Udvalget kan imidlertid ikke her give Statsrevisionen Medhold. Det blev en Følge af Loven af 31te Marts 1860, at flere hidtil fast ansatte Embedsmænds Poster maatte indbrages; men det fandtes hensigtsmæssigt ikke strax at affædige dem alle, derimod kun efterhaanden, som Leilighed gaves til at anbringe dem andetsteds. Derved fremkom en Overgangstilstand, i hvilken den citerede Lovs Regler ikke fuldt bleve gennemførte, og at dette skete med den lovgivende Magts Samtykke, fremgaaer klart af sidste Punktum af § 4, hvori de Poster omhandles, der vare „bestemte til Inddragelse“. Ved Affattelsen af Finantsloven havde man under disse Omstændigheder Valget mellem to Fremgangsmaader: enten at bringe dens Posteringer i Overensstemmelse med den faktiske, men kun midlertidige, Tilstand, eller at anticipere Lønningslovens endelige Ordning og indbrette Posteringerne overeensstemmende med den. Man valgte det Sidste, og overførte Lønningerne for de Embedsmænd, hvis Poster vare bestemte til Inddragelse (de reserverede Embedsmænd), under Assistancesummerne, naaget disses Bestemmelse just er at tjene til Lønning for Ikte-Embedsmænd, i hvilken Anledning de nævnte Summer endogsaa i nogle Tilfælde midlertidigt forøgedes ud over de ved Loven af 31te Marts nævnte Beløb. Da saaledes Finantslovens Posteringer just med Hensyn til de reserverede Embedsmænd vitterlig ikke nøie slutte sig til den faktiske Tilstand, kan man ikke misbillige den af Ministeriet gjorte Anvendelse af de omspurgte Beløb. Til samme Resultat maa man komme ved en nøiere Overveelse af selve de af Statsrevisionen (Pag. 72) citerede Ord i Loven af 31te Marts 1860 § 4, der danne det egentlige Udgangspunkt for Antegningen, nemlig at Assistancesummerne ikke kunne benyttes til at honorere „nogen af de i Henhold til nærværende Lov fast ansatte Embedsmænd“. Det er nemlig saa langt fra, at de reserverede Embedsmænd kunne siges at være „fast ansatte i Henhold til denne Lov“, at deres Poster netop i Henhold til den ere indbragne, hvorfor denne Bestemmelse ikke paa dem kan finde nogen Anvendelse. Man skal derfor gjøre Forslag om, at den omhandlede Indstilling udgaaer.

b) Antegning 3. Under „Almindelige Udgifter“ findes ført til Udgift nogle mindre Beløb for Transport af Pakker og Affendelse af Bekjendtgjørelser, tilsammen 92 Rd. 72 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ f, for Extraarbejde 12 Rd. og endelig for Afskrivning 5 Rd. 48 $\frac{1}{2}$ f. Statsrevisionen har herom